

УДК 622.271

Бокало Ю.- ст. гр. БМ-41

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СИСТЕМА ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ

Науковий керівник: к.т.н., доц. Галушак М. П.

В сучасних умовах набуває особливої актуальності проблема розвитку системи технічного обслуговування виробництва, здатної гарантувати стабільність та повноту забезпечення основних виробничих підрозділів ремонтним обслуговуванням, складськими та транспортними послугами, організувати енергопостачання належної якості та в достатніх для повноцінної роботи технологічного устаткування обсягах.

Необхідними умовами нормального перебігу виробничих процесів на підприємстві є: постійне підтримування в робочому стані машин та устаткування, інших засобів праці; своєчасне забезпечення робочих місць сировиною, матеріалами, інструментом, енергією; виконання транспортних операцій та інших пов'язаних з ними робіт. Усе це має здійснювати ефективно діюча система технічного обслуговування виробництва. На практиці застосовують три форми організації ремонтно-профілактичних робіт залежно від масштабів виробництва. За централізованої форми весь ремонтний персонал підприємства підпорядковано головному механіку. Децентралізована форма, навпаки, передбачає, що всі види ремонтних робіт виконуються персоналом цехових ремонтних баз, що їх підпорядковано начальникам цехів. Змішана форма організації ремонту поєднує в собі централізацію й децентралізацію: технічне обслуговування та поточний ремонт здійснює ремонтний персонал виробничих цехів, а капітальний ремонт, модернізацію, виготовлення запасних частин і нестандартного устаткування — персонал ремонтно-механічного цеху.

Залежно від того, як визначаються потреби в ремонтних роботах, розрізняють систему планово-запобіжного ремонту (систему ПЗР) і систему ремонту за результатами технічної діагностики. Суть системи ПЗР полягає в тому, що всі запобіжні заходи та ремонти здійснюються відповідно до встановлених заздалегідь нормативів. Після відпрацювання кожною фізичною одиницею устаткування певної, визначеної нормативами кількості годин проводять його огляди та планові ремонти, черговість і послідовність яких залежить від призначення засобу праці, його конструктивних особливостей, умов експлуатації. Визначення обсягів і видів ремонтних робіт у системі ремонту за результатами технічної діагностики здійснюється залежно від фактичної потреби в них після об'єктивного контролю технічного стану засобів праці.

Основні проблеми системи технічного обслуговування і ремонту (ТО і Р) можна поділити на чотири групи. До першої групи належить встановлення економічно оптимальних меж ТО і Р: визначення тривалості міжремонтних періодів; визначення обсягів технічного обслуговування; визначення трудозатрат на ремонт. Задачу оптимізації тривалості міжремонтних періодів формують як мінімум витрат на ремонт. До другої групи проблем системи ТО і Р належить встановлення структури ремонтного циклу, під якою розуміють кількість, різновиди і послідовність виконання ремонтних впливів на машину. До третьої групи проблем системи ТО і Р належить встановлення змісту і обсягів технічного обслуговування і ремонту. До четвертої групи проблем системи ТО і Р належить організація ремонтної служби на підприємстві. Сюди слід віднести: планування ремонтних заходів; розподіл ремонтного персоналу; технологію виконання ремонтів. Ці проблеми зовсім не вирішені для малих підприємств, яких нині більшість в деревообробній промисловості України.